

ČERVEN 2024

TAMTAM

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ TGM VE FRÝDLANTU NAD OSTRAVICÍ

● **TÉGEEMKA MÁ TALENT**

● **Chasička slaví 30 let**

● **Zorka Foldynová - „Baví mě práce s dětmi“**

● **Sportovní turnaj ovládli naši kluci z TGM**

● **Rozhovory s prvňáky a pátáky**

● **Musela jsem opustit svůj domov**

Na každém konci je hezké, že něco nového začíná..

Na každém konci je hezké, že něco nového začíná..

Školní rok nám utekl jako voda a celá škola se jistě těší na konec června a začátek prázdnin. Najdou se však mezi námi možná i takoví, kteří příchod prázdnin vítají s hořkosladkým očekáváním. Jsou to paní učitelky Jana Trnková a Lenka Goluchová. Pro ně červnem skončí hodiny strávené nad sešity a písemnými pracemi. Také nebudou muset trávit odpolední hodiny na dozorech a poradách. Začíná jim totiž nová životní kapitola, během které budou moci poznávat krásy naší země a věnovat se svým koníčkům a rodinám.

A my bychom jim touto cestou chtěli poděkovat za roky, které oddaně naší škole věnovaly. Díky Vaší odbornosti a usilovné práci jste se velkou měrou podílely na utváření dobrého jména naší školy. Během své praxe jste se dotkly životů mnoha kolegů a žáků, skrze které bude Váš odkaz působit v našem městě ještě mnoho let po skončení Vašeho posledního zvonění.

A tak Vám všichni do nových začátků přejeme horu zdraví, kopec odpočinku a doufáme, že na Vaše působení na naší škole budete vzpomínat s úsměvem na rtech.

Vaši kolegové a kolegyně...

...přátelé do deště...

TGM má talent

Pod záštitou žakovského parlamentu, paní učitelky Táni Ryšavé a s pomocí dalších kolegů se ve středu 7. února 2024 konal druhý ročník talentové soutěže "Tégeemka má talent". Žáci naší školy měli opět příležitost předvést své schopnosti a dovednosti v různých oblastech.

Soutěžní program byl pestrý: sólové i skupinové tance, zpěv, skládání Rubikovy kostky na čas, hra na klavír nebo kytaru, technické dovednosti a parkurová sestava. Dopoledne v sále kulturního centra probíhalo v přátelské, ale zároveň napjaté atmosféře.

Obdivujeme odvahu všech účastníků, kteří se předvedli před více než třemi sty spolužáků a učitelskou porotou. Porota vybrala pět finalistů, ze kterých diváci hlasováním zvolili vítěze.

První místo získala čtveřice parkouristů – T. Ryšavý, Ch. Sečkář, L. Vaněk a M. Švihla. Jejich sestava zaujala nejen porotu, ale i nadšené publikum. Na druhém místě se umístila E. Vojtíšková s tanečním vystoupením a třetí místo obsadila E. Melárová, také s tanečním číslem. Cenu poroty získal A. Nedvěd za sestavení funkčního elektrického výstražníku.

Děkujeme všem vystupujícím, porotě, moderátorům, organizátorům a také publiku, které vytvořilo báječnou atmosféru. Zvláštní poděkování patří Kulturnímu centru a Městu Frýdlant nad Ostravicí za poskytnutí sálu, kde jsme mohli tento projekt uskutečnit. Těšíme se na další ročník této úžasné akce!

A jak soutěž prožívali samotní účinkující?

1. Michal Švihla, Teodor Ryšavý, Lukáš Vaněk a Christian Sečkar (1. místo): „Báli jsme se, že to pokazíme. Všichni jsme byli nadšení, že jsme skončili na prvním místě.“

2. Elen Vojtišková (2. místo): „Bála jsem se, že to pokazím. Nakonec všechno dobře dopadlo.“

3. Ema Melárová (3. místo): „Strašně jsem se bála vystoupit před celým druhým stupněm. Naštěstí jsem to zvládla.“

Aleš Nedvěd (zvláštní cena poroty): „Bál jsem se, že se překnu. Nevěděl jsem, co říct divákům.“

Natálie Kubíková a Rozálie Janošcová: „Hrála jsem na jiný klavír, než jsem zvyklá (Natálie). Když jsme byly na jevišti, tak stres byl menší a navzájem jsme se podporovaly.“

Markéta Drápková, Nikola Hloušková, Nikola Šindlerová a Adéla Švrčinová: „Bály jsme se, že to pokazíme. Podle nás to bylo super.“

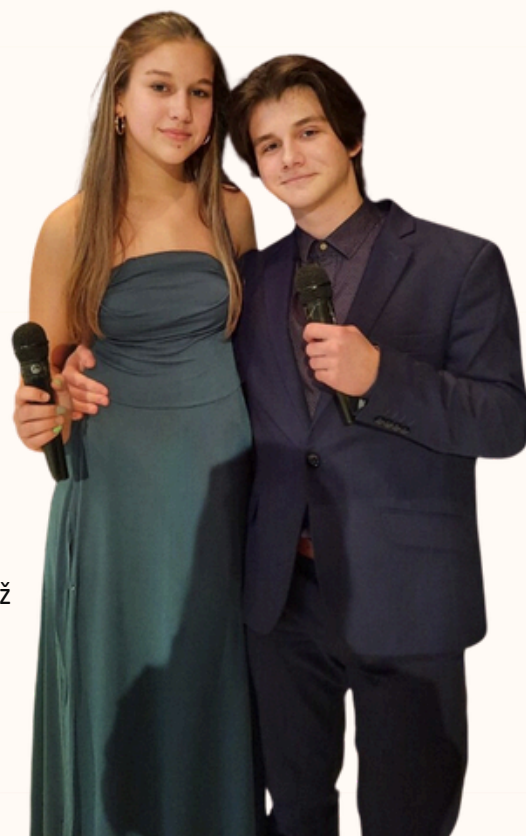
Klára Kecová a Amálie Trebunová: „Díky naší třídě se stres vypařil. Děkujeme.“

Matiáš Kiša, Tobiáš Kavík a Matouš Nevlud: „Bylo to v pohodě. Bylo nám trochu líto, že jsme neztvídili, ale hlavní je zúčastnit se.“

Jana Vaňková: „Měla jsem trému. Nejvíce mě znervózňovali diváci, když zapnuli světla a pan učitel vypnul hudbu.“

Filip Šrámek: „Se svým výkonem nejsem spokojený, ale byl dobrý kolektiv a celková atmosféra. Užil jsem si to.“

Zoe Diamantová: „Měla jsem trému a klepaly se mi ruce. Bála jsem se, že zahraju blbou notu. Na příště mám připravenou super věc.“

Zoe Diamantová, 6. C

O pohár čeladenské ovečky

Lujza Mouchová, 6. A

Markéta Horváthová, 9. C

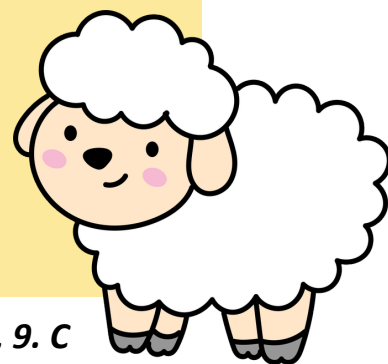

Základní škola Čeladná vyhlásila X. ročník výtvarné soutěže **O pohár čeladenské ovečky na téma : To nejlepší v Beskydech**. Žáci mohli použít různé techniky - malbu, kresbu, grafiku a třeba i trojrozměrné práce. Z každé školy se mohlo poslat 5 prací z dané kategorie. Úspěšnými žákyněmi naší školy T.G.M. se staly **Vanda Makoviczká z 5. B**, která získala 2.místo, a **Lujza Mouchová ze 6. C**, která se umístila na 3. místě; obě s 2D pracemi.

S 3D prací vyhrála **Markéta Horváthová z 9.C** 3. místo ve své kategorii.

Dne 19. 4. 2024 byly výherkyně pozvány na slavnostní vernisáž na ZŠ Čeladná, kde si mohly prohlédnout práce ostatních výherců. Vernisáž byla zahájena pěveckým vystoupením, pak následovalo vyhlášení vítězů, kteří si přišli po červeném koberci převzít ceny. Po vyhlášení pokračoval zábavný program ve sportovním duchu s bohatým občerstvením. Výherkyně si akci příjemně užily.

Markéta Horváthová, 9. C

Co se u nás událo

Úspěch na okrskovém kole ve florbalu

Dne 21.3. se na naší škole konalo okrskové kolo turnaje ve florbalu. A jak už je v našem časopise zvykem, připravili jsme si k této příležitosti rozhovor s žákyní 9. A Nikolou Šindlerovou, která na turnaji byla.

(R = redaktor, N = Nikola)

R: Moje první otázka bude ta nejdůležitější;

na jakém místě jste skončily?

N: Skončily jsme na druhém místě.

R: Kolik škol se zúčastnilo?

N: Do turnaje se zapojily 4 školy.

R: A jaké školy tam byly?

N: Kozlovice, Ostravice, Palkovice a my.

R: Kdo z učitelů byl vaším trenérem a jaký trenér to byl?

N: Měli jsme pana učitele Strangfelda a byl úplně úžasný a moc nám pomohl.

R: Hrála si někdy předtím florbal?

N: Ano, hraji florbal už asi rok a půl.

R: A jakou pozici jsi hrála nebo hraješ?

N: Hraji centr.

R: Díky moc za rozhovor a gratuluji!

Filip Výmola, 9. B

Co se u nás událo

Sportovní turnaj ovládli naši kluci z TGM

V tomto pololetí neměli sportovní turnaj jenom holky, ale také kluci měli možnost změřit síly ve fotbalovém turnaji, který se stejně jako u holek hrál na naší škole. Nahlédnout do týmové kabiny nám umožnil žák Daniel Kocián z 9. B.
(R = redaktor, D = Daniel)

R: Kolik škol se turnaje zúčastnilo?

D: Zúčastnilo se 5 škol, a to Kozlovice, Palkovice, FNO Komenského, Kunčice a samozřejmě my.

R: Na jakém místě jsme se tedy umístili?

D: Turnaj jsme vyhráli.

R: A oslavili jste to nějak?

D: Radost jsme určitě měli, ale nějak jsme to nehrotili.

R: Hraješ fotbal i normálně?

D: Teď už ne, ale kdysi jsem hrával.

R: A na jaké pozici si tedy hrál?

D: Kvůli tomu, že jsem levák, což je velice vzácné, tak jsem hrál levého záložníka.

R: Když jste vyhráli, dostali jste se také do druhého kola, uspěli jste taky tam?

D: Bohužel, ve Frýdku Místku se nám už tak nedařilo a skončili jsme předposlední.

Filip Výmola, 9. B

Do 1. třídy kráčíme s písničkou

Čtvrtek 11. dubna 2024 byl velkým dnem pro děti, které se brzy začnou učit číst, psát a počítat, čímž zahájí svoji povinnou školní docházku. Abychom zjistili, zda budoucí školák již zvládá základní návyky potřebné k učení, probíhá ve školách zápis do 1. tříd.

V naší škole Tégeemka, stejně jako v ostatních frýdlantských školách, se zápis konal právě tento den. Velmi nám záleží na tom, aby si děti tento první velký krok do života co nejdéle pamatovaly a aby byl pro ně příjemný. Letos jsme se rozhodli jít k zápisu s písničkou, která dokáže odstranit případnou nervozitu, navodit příjemnou náladu a pomoci překonat obavy.

Ve čtvrtek odpoledne dorazilo k nám do školy 64 dětí se svými rodiči. Po nezbytných úvodních formalitách, kdy bylo třeba zapsat důležité údaje, čekaly ve třídách zkušené paní učitelky s hravými úkoly. Ty měly ukázat připravenost dětí a případně poradit rodičům, na co se mají zaměřit, aby v nadcházejících měsících ještě dohnali, co je potřeba. Po dobře vykonané práci následovala odměna – děti si domů odnesly taštičku s drobnými upomínkovými předměty a pamětní list připomínající tento důležitý životní krok. Závěrečná návštěva naší minicukrárničky byla sladkou tečkou za celým odpolednem.

Úspěšný průběh zápisu vyžaduje nejen dlouhou přípravu, ale i aktivní účast. Poděkování za hladký a bezchybný průběh patří skvělému kolektivu pedagogů a asistentek z 1. stupně, v čele s paní zástupkyní ředitelky, dále vychovatelkám školní družiny, administrativním pracovnícům a také ochotným bývalým kolegyním, které jsou stále našimi oporami, i když už jsou v důchodu.

Na závěr bychom rádi vyjádřili radost nad stálým zájmem rodičů o umístění dítěte právě u nás v Tégeemce. Naší hlavní prioritou je, aby se zde jejich děti cítily dobře a bezpečně a aby se jim ve škole, která nese jméno prvního československého prezidenta, líbilo. Budoucím prvňáčkům přejeme hodně štěstí a radostných zážitků při získávání nových vědomostí.

Malý rozhovor s našimi prvňáčky

- 1) Jaký je tvůj oblíbený předmět?
- 2) Na co se do školy vždy těšíš?
- 3) Chtěl/a by ses zpátky vrátit do školky?
- 4) Čím chceš být, až budeš velký/á?
- 5) Těšíš se, až budeš na druhém stupni?

Martina Ondrušková

- 1) Přírodověda.
- 2) Na matematiku.
- 3) Ne.
- 4) Zpěvačkou.
- 5) Tomu nerozumím, ale těším se, protože budu o patro výše.

Valérie Vaňková

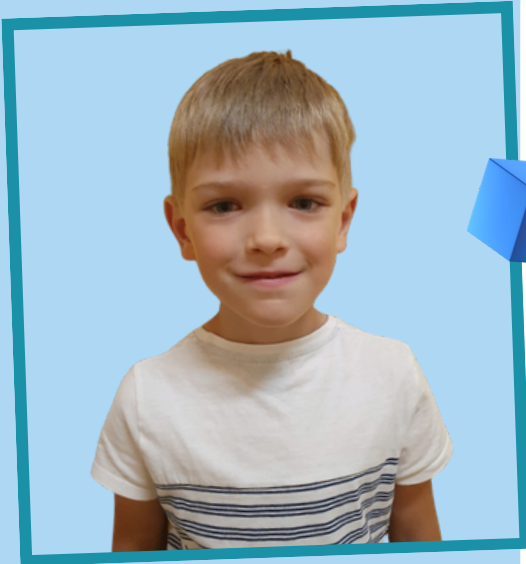
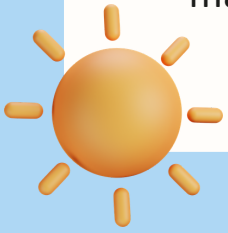
- 1) Výtvarka.
- 2) Na Martinku a Rudku.
- 3) Ne.
- 4) Zpěvačkou.
- 5) Těším se nejvíce do šesté, protože tam chodí můj brácha.

Nela Daňková

- 1) Výtvarka.
- 2) Na kamarády.
- 3) Ano.
- 4) Zvěrolékařkou.
- 5) Těším se, že někdy budu potkávat maminku.

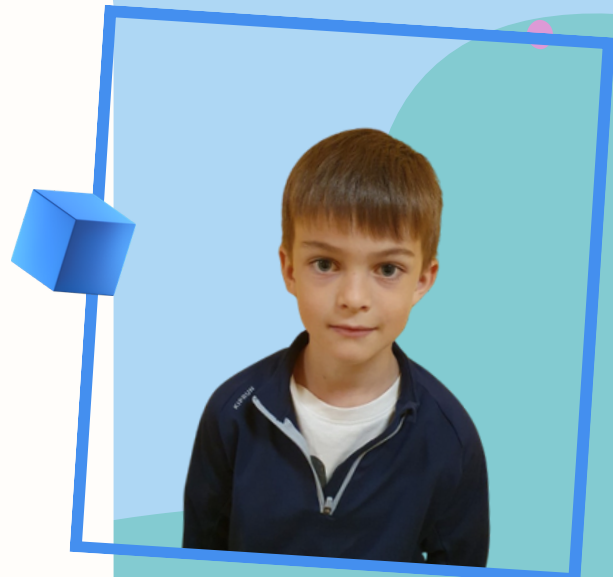
Matyáš Tomalík

- 1) Tělocvik.
- 2) Na kamarády.
- 3) Ne.
- 4) Hasič.
- 5) Těším se tam.

Honza Hanskut

- 1) Tělocvik
- 2) Na paní učitelku.
- 3) Ne.
- 4) Stavebníkem.
- 5) Těším se.

PŘECHOD NA 2. STUPEŇ

Rozhovor s pátáky

- 1) Jaký je tvůj oblíbený předmět ve škole a proč?
- 2) Máš nějaký svůj osobní způsob relaxace po náročném dni ve škole?
- 3) Po prázdninách tě čeká přechod na druhý stupeň. Na co se nejvíce těšíš?
- 4) Kdyby ses měl/a zamyslet nad uplynulým rokem, na který okamžik nejraději vzpomínáš?
- 5) Určitě už vyhlížíš letní prázdniny, co zajímavého tě čeká?

1 Jonáš Kozelek, 5. C

- 1) Tělocvik, protože mě baví, když tam hrajeme různé hry a vlastivěda, protože mě baví se učit historií.
- 2) Čtení.
- 3) Jak to tam bude vypadat a na různé nové předměty.
- 4) Když k nám do třídy přinesli pingpongové stoly, takže můžeme o přestávkách hrát ping-pong.
- 5) Na dovolenou k moři a na to, že si konečně odpočinu od školy.

2 Amálie Chýlková, 5. C

- 1) Tělocvik, protože ráda sportuju a jsem sportovně založená.
- 2) Zahrát si volejbal a jít s kamarády ven.
- 3) Nevím, na co se těším, ale vím, na co se netěším, a to je chemie a fyzika.
- 4) Na výlety, a když jsme se shodli na všem, sice to nebylo vždy, ale někdy jo. :D.
- 5) Na soustředění a do Chorvatska na dovolenou.

3

Lukáš Vaněk, 5. C

- 1) Tělocvik, protože jsem sportovně založený člověk a baví mě skákat parkour.
- 2) Hraní her a chození ven s kamarády.
- 3) No, zajímá mě jací tam budou učitelé, ale nevím, na co se přímo těším.
- 4) Když mi paní učitelka dovolila skočit salto ve škole.
- 5) Chodit ven s kamarády a na dovolenou.

1) Jaký je tvůj oblíbený předmět ve škole a proč?

2) Máš nějaký svůj osobní způsob relaxace po náročném dni ve škole?

3) Po prázdninách tě čeká přechod na druhý stupeň. Na co se nejvíce těšíš?

4) Kdyby ses měl/a zamyslet nad uplynulým rokem, na který okamžik nejraději vzpomínáš?

5) Určitě už vyhlížíš letní prázdniny, co zajímavého tě čeká?

4

Barbora Konvičná, 5. C

- 1) Tělocvik, protože ráda sportuju.
- 2) Volejbal.
- 3) Na učitele, protože mě zajímá, jestli budou hodní nebo zlí a jinak mě třeba zajímá i jaký bude tělocvik
- 4) Na výlety.
- 5) Na dovolené.

5 Štěpán Kujevský, 5. C

- 1) Vlastivěda, protože strašně rád zjišťuji, co se dělo za různých světových válek a celkově mě zajímá historie.
- 2) Asi ne.
- 3) Na dějepis.
- 4) Když jsme si šli zakopat na hřiště na Pržno.
- 5) Na judo kemp.

Přejeme Vám nejen hodně úspěchů na druhém stupni, ale také nejméně tolik skvělých zážitků, jaké jste prožili na stupni prvním. A věřte, že jich bude :)

Lucie Hajdušková, 9. C

ZORKA FOLDYNOVÁ

Interview s novou sympatickou posilou našeho týmu

? Učila jste někde předtím, než jste nastoupila k nám na školu? Pokud ano, tak kde?

Tak to bude asi dlouhý seznam. :-) Poprvé jsem před třídou stála v 19 letech, byl to zástup na gymnáziu, bylo to krátké, ale asi jsem si právě tehdy řekla, že před tabulí chci zůstat. Během vysoké školy jsem doučovala nebo učila v jazykovkách a hned po ukončení vysoké školy jsem odjela do Dánska, do nádherného města Ribe, kde jsem byla asistentkou pro výuku francouzštiny na střední obchodní škole a na internátní základní škole. Po návratu jsem zůstala pár let na volné noze a učila jsem v různých firmách, od generálních ředitelů až po chlapy v montérkách. Nejvíce jsem se tam naučila já, poznala jsem tolik různých a zajímavých lidí. Pak jsem byla chvíli na Gymnáziu v Bohumíně, také jsem něco málo odučila na Gymnáziu BMA tady ve Frýdlantě. Tady na TGM jsem přišla ze Střední zdravotnické školy ve Frýdku-Místku. Nejvíce pedagogických zkušeností jsem však získala se svými vlastními dětmi na „mateřské dovolené“.

? Jaké předměty učíte? A který máte nejraději?

Mám vystudovanou angličtinu, francouzštinu a občanskou nauku (VKO). Na této škole učím všechny tři. Loni jsem dlouhodobě zastupovala i němčinu, ale na to nemám vzdělání. Každý předmět má svoje. Angličtina je jednoduchý jazyk, učení "odsejpá", vidím výsledky. Francouzština byla vždy moje srdcovka, na vysoké škole můj hlavní předmět, ale je velmi těžké ho učit. Tady se učí teprve první rok, tak musím pořád hledat cestu, jak tento těžký, ale krásný jazyk naučit. VKO učím také ráda, není zde jazyková bariéra, jsou zde zajímavá témata, učí se to jiným způsobem než jazyk, je to příjemná změna.

? Co kolektiv? Jak vycházíte se svými kolegy?

Kolektiv je úžasný, myslím, že to nejcennější, co tato škola má, je právě fungující kolektiv učitelů.

? Jaký styl hudby je vám nejbliže? A co oblíbený interpret?

Ticho. Učitelství je velmi hlučné zaměstnání, přijdu domů a moje čtyři děti nadělají také dost kraválu, dobrovolně si další zvuk už nepustím. Ale kvůli svým muzikálním dětem často poslouchám folklór. Mám ráda i klasickou hudbu. Z interpretů mám ráda Ivu Bittovou. Ale v současnosti poslouchám spíše podcasty.

? Jaké jsou vaše koníčky? Co ráda děláte ve volném čase?

Špatně položená otázka. Já nemám volný čas. :-)
Když jsem ještě byla bezdětná, tak jsem ráda četla, chodila do kina, divadla, po horách, na kolo. Teď se vše točí kolem rodiny a domácnosti. Jednou za rok ale jezdím na filmový festival do Uherského Hradiště, a to je můj čas, tam mohu opravdu jen chodit do kina a moje jediná starost je, jestli ten den uvidím filmů pět nebo šest.

? Nejoblíbenější jídlo nebo světová kuchyně?

Jsem naprostý gastronomický barbar. Jím, abych žila, nežiji, abych jedla. Je mi jedno, co jím. Můj praděda byl v ruském zajetí, můj děda byl v zajetí německém (a zemřel hladem), celé dětství mi to bylo připomínáno, když jsem nechtěla jíst.

? Máte raději sladké, nebo slané?

Rozhodně sladké. Černý čaj s mlékem a čokoláda, to jsou mé neřesti.

? Jak přistupujete k výuce? Máte raději klasický výklad studia, nebo jej proplétáte i zábavnými aktivitami?

O nové trendy ve výuce se určitě zajímám a hodně aktivně.

To neznamena, že se mi je vždy daří do výuky zavádět tak, jak bych chtěla. Je to můj první rok na základní škole, na střední se kladl důraz na výkon, aby žáci udělali maturitu. Nejsem zvyklá si hrát, jsem si toho vědoma a hodně o tom přemýšlím, snad to časem půjde vidět i na výuce. Ve VKO bych zase ráda mnohem víc pracovala s texty a učila děti rozumět tomu, co čtou, a vytvořit si vlastní názor.

? Máte nějaké oblíbené anglické slovo nebo frázi?

*... send not to know /For whom the bell tolls,
/It tolls for thee.*

...nikdy se nedávej ptát, komu zvoní hrana.

Zvoní tobě

z básně Johna Donna

? Do jaké země byste se chtěla jednou podívat? A jaké jste již navštívila?

Asi nemám žádnou vysněnou zemi. Všude je krásně. Ráda cestuji, ale nejsem dobrodruh, takže se omezuji jen na Evropu. Delší čas jsem strávila ve Francii, kde jsem chodila i do školy. Mám ráda i už zmíněné Dánsko, kdybych musela někdy opustit svou zemi, dokážu si představit, že bych žila v Dánsku trvale. Jako turista jsem byla v mnoha dalších evropských zemích, ať už v přírodě, nebo po památkách - Itálie, Řecko, Černá Hora, Skandinávie...

? Co vás nejvíce baví na vaší práci?

Práce s dětmi.

😊 Děkujeme za rozhovor.

foto: Iva Šlesingerová

Na vlnách zábavy aneb vodácký kurz 9. ročníku

Konečně jsme se dočkali! Brzy ráno jsme se celí nedočkaví setkali na nádraží a čekali na příjezd vlaku. Vlak přijel v 5:49 a my s těžkými batohy a stany nasedli do vlaku. Cesta byla dlouhá, ale i přesto hodně zábavná. Někteří usínali, jiní se naopak bavili mezi sebou. Když jsme přestupovali ve Valašském Meziříčí, tak jsme hledali místa na sednutí. Avšak marně. Vlak byl přeplněný, a tak jsme hodinu a půl seděli v uličce na zemi. Nedalo se tam ani hnout, jak tam bylo plno. Ani značný diskomfort nám nezkalil zábavu a když chtěl někdo z cestujících vystoupit, musel jít jiným směrem. Poté, když jsme dojeli do Zábřehu na Moravě, přestupovali jsme do vlaku, který nás dovezl do Postřelmov. Pět minut od nádraží už nás čekal bývalý pan ředitel Horký s rafty a kánoemi. Stačilo už jen nafouknout lodě a vydali jsme se na plavbu. Již první den byly vodní bitky mezi některými rafty. Cákalo se a někteří skončili i ve vodě. Největší sranda byla, když nám pan Strangfeld na lodi vyprávěl příběhy, které zažil, nebo když začal zpívat operní píseň z Rusalky: „ Měsíčku na nebi....“

....“ První den jsme ujeli 16 km a náš první cíl byl kemp Vila Háj, kde jsme vynesli lodě na souš, vyfoukli je a čekali, než nám pan Horký doveze věci, které jsme měli v jeho přívěsném vozíku. Jakmile pan Horký přijel, začali jsme všichni stavět stany. Některým to šlo docela rychle, některým zase pomalu. Po dokončení si šli někteří povídat do stanů, hrát fotbal nebo volejbal. Při volejbalu se podařilo proděravět balónem stan. Zábavy tam bylo plno. Na večeři byl buď guláš nebo ovocné knedlíky. Po setmění jsme udělali táborák. Pan učitel Strangfeld se ujal kytary a ostatní zpívali. Hlavním pěvcem byl rovněž pan Strangfeld. Po ukončení šla většina spát do stanů.

Druhý den nás čekala snídaně (švédské stoly). Každý si dal, na co měl chuť a pak si udělal svačinu na loď. Sbalili jsme stany a vypluli na další trasu, která měla 14 km. Opět byla plavba velmi zábavná a plno lidí skončilo ve vodě. Hodně jich mělo v plánu shodit náš raft s panem Kudělkou a panem Strangfeldem do vody, ale marně. Nakonec kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá a ve vodě skončili oni a my si pluli spokojeně dál. Dokonce i paní Urbánková si zaplavala. U pana Eliáše se nám to už ale nepovedlo. Plavba plná zábavy a zpěvu utekla rychle. Sjeli jsme první jez z tří denního pobytu. Odpoledne, kdy jsme dorazili do dalšího kempu, jsme tradičně postavili stan a šli hrát hru, kterou pro nás připravili učitelé. Sbírali jsme v týmech papírky různé barvy s jiným počtem bodů. Papírky jsme ale museli sbírat pusou. Po skončení hry jsme zase hráli volejbal, balón skončil i v řece, takže si někdo musel jít zaplavat. Na večeri jsme si pochutnali na řízku s bramborem. Následoval další večerní táborák.

Nesměl chybět skvělý hudební výkon pana Strangfelda.

Ráno, když jsme se probudili, nás čekala veliká snídaně a poslední balení stanů. Na lodi byla kupa zábavy. Všem došlo, že je to poslední den, a tak si to všichni užívali, jak jen to šlo. Cákání, shazování z lodí, např. paní Urbánková, která byla ve vodě třikrát nebo holky z posádky pana Eliáše. Nechybělo málo a pan Kudělka málem skončil ve vodě taky, ale nakonec se udržel. Trasu 9 km jsme zvládli velmi rychle, a tak si to plno lidí užívalo i na souši, když polili kyblíkem s vodou úplně suchého pana Strangfelda nebo pana Kudělku, který měl na sobě suchou mikinu.

Následovala už jen cesta na nádraží. Vlak byl velmi maličký a byly tam dvě skupiny vodáků. My a nějaká cizí. Ve vlaku jsme stáli všude, kde bylo volno. Naštěstí jsme jeli jen dvě zastávky. Při přestupu jsme už místo v kupé našli. Cesta utekla velmi rychle a pořád jsme vzpomínali na kupu legrace, kterou jsme společně zažili.

Moc děkujeme panu Eliášovi, Kudělkovi, Strangfeldovi a paní Urbánkové za zábavně prožité 3 dny.

Zuzana Milková, 9. A

Poezie z jedné a druhé kapsy

Hana Popelová, 7. D

Láska daleká

Dívka ospalá,
do obrazovky se usmívá.
Kluk čte jí básničky
a zpívá písničky.

Dívka usla hned,
jak písnička dozněla -
kluk do ní zamilovaný.

Dálka je kříží,
ale láska je blíží.
Dálka veliká,
tyhle dva nevyleká.

Kost a kůže

Říkali "kost a kůže",
na hřbitov jí nosí růže.
Teď už nad ní jenom pláčou.
Křičí, pláčou, z mostu skáčou.

Zabila se, chudák dítě,
říká tomu skok do sítě.
Síť, co pletla celé roky,
vpletla do nich svoje sloky...

Psala řádky,
v domě hádky.
Chtěla tomu uniknout,
věděla, co podniknout.
Zůstaly jen vzpomínky
a její prasklé bubínky.

Od hádek a utrpení, co život přinesl jí...

"Básnění"

Chtěl jsem ti povídat

Chtěl jsem ti povídat,
jak moc tě mám rád.

Byl jsem tvůj kamarád.

Byl jsem tvůj kamarád,
však odpusť mi ten hřích.

Já tě začal milovat,
tvé rty, oči, smích.

Snad se mi to jen nezdálo.
Snad to nebyl jen sen.

Ráno, večer, odpoledne.
Bez tebe je dlouhý den.

Mám strach tě obejmout,
že rozplyneš se jako dým.

Zůstal bych v temnotách,
a po tobě jen černý stín.

To je snad vše, co jsem ti chtěl říci.

Teď už jdu spát...,
zhasnu rudou svíci.

ČAPKOVINY

Práce nominované do literární soutěže Čapkoviny

Opravdovým zdrojem poznání je omyl aneb Trable ve škole

Klára Kecová, 6. B

Petr

„Pane Nováku, myslím to s vámi dobře.“ To určitě. Už jsem chtěl svého šéfa poslat k čertu, ale pak jsem si vzpomněl na ten den, kdy jsem přišel o dobrého člověka.

Stalo se to 1. 11. 2014 na mé základní škole. Ten den k nám přišla nová třídní učitelka, protože naše byla na nemocenské. Všichni si ji zamilovali, jenom já jsem ji viděl ze špatné strany. „Milé děti, jelikož jsem pro vás nová, chci se s vámi trochu seznámit, a tak jsem si pro vás připravila hru Člověče, nezlob se. Tu hru jsem nesnášel! Rozhodně jsem se nesnažil si to užít jako ostatní.

Večer byl jako každý jiný, ale tu novou učitelku jsem nemohl dostat ven z hlavy. Druhý den jsme měli první hodinu tělocvik a já už se těšil na mou oblíbenou vybíjenou. Jenže jsme s tou učitelkou hráli nové hry. Moc jsem si přál, aby se všechno vrátilo do normálu.

Dny plynuly a pololetí se blížilo. Ze všech testů jsem dostával čtyřky. O pár dní později byly známky uzavřené a my jsme si v dějepise (na který nás měla opět třídní) udělali volnou hodinu. Zrovna rozdávala bonbóny a všichni si brali, ale když přišla ke mně, jen jsem se na ni zašklebil, otočil se k ní zády, protože mi na mou písemku, ze které jsem dostal čtyřku, nakreslila vysmívající se emotikon. To se mi posmívá? Potom mě jako na potvoru vyvolala. „Petře, kolik je osm na třetí?“ „Šestnáct,“ odpověděl jsem. „Bohužel to máš špatně, ale to nevadí,“ usmála se na mě. Usmála? Spíš to byl úšklebek, že jsem zase něco zvorál. Chtěl jsem z té třídy utéct!

Po hodině mě vzala do kabinetu. „Petře, co se děje? V čem je problém?“ „Ve vás,“ odsekl jsem. „Nehrajete s námi vybíjenou, vůbec mi nerozumíte a určitě jste zfalšovala moje písemky!“ vychrlil jsem ze sebe.

„Ale já to s tebou myslím dobře!“

A to byla poslední slova, která jsem od ní slyšel. Z toho místa jsem utekl a večer jsem maminku přesvědčil, abych mohl přestoupit na jinou školu. Avšak až v den přestoupení jsem si uvědomil, jak skvělá učitelka to byla, protože ostatní učitelky na nové škole byly pěkně zlé na všechny včetně mě. Proto bychom měli lidi nejdřív pořádně poznat a až pak je posuzovat.

Paní Černá

Den, kdy jsem začala učit své první sedmáky, psal se první listopad roku 2014. Všichni mě přivítali s úsměvem až na jednoho žáka, který seděl v úplně zadní lavici a už z jeho pohledu bylo znát, že s ním budou problémy. Ale jelikož už nějaký ten pátek učím, myslela jsem si, že je to tou změnou a časem si na sebe zvykneme. A tak jsem to moc neřešila.

Opak byl ale pravdou a já viděla jeho smutnou tvář, když jsem vytáhla svou oblíbenou hru Člověče, nezlob se. Večer jsem nad tím klukem musela přemýšlet a jelikož jsem chtěla všem udělat radost, tak jsem připravila zcela nové hry. Tak a teď si je všechny získám. Všechny to bavilo až na Petra, který byl opět zašklebený tak, že mi ho bylo skoro líto. Od té doby už mi to ale začalo být opravdu divné.

Během pololetí jsem si o něm začala hledat informace a zjišťovala, co má rád. No, písemky mu moc nevyšly, ale chtěla jsem ho povzbudit jinak. Vzala jsem si jeho poslední test a cvičení, která se mu povedla, jsem označila vysmátým smajlíkem.

Bylo po testech a spolu s mou třídou jsme si v dějepise trochu odpočinuli. Mezitím, co si děti kreslily, jsem rozdávala bonbóny. Všichni si s radostí brali, jen Petr se na mě zašklebil a otočil se. Přestávka byla za námi a na řadě byla matematika. „Petře, pojď k tabuli.“ Pomalu se přiloudal. „Kolik je osm na třetí?“ „Šestnáct,“ odsekl. „Bohužel to máš špatně, ale to nevádí.“ Viděla jsem slzy v jeho očích, a tak jsem se na něj usmála, abych ho trochu povzbudila.

Po hodině jsem si ho vzala do kabinetu a chtěla probrat, co se s ním děje, ale on mi vynadal a nadobro utekl.

Současnost

Pane Nováku, jste v pořádku? Nějak jste se nám tu zasn timer,“ probral mě hlas mého šéfa. „Ano, moc se omlouvám. Vůbec nevím, co to do mě předtím vjelo,“ vykotal jsem ze sebe. „V pořádku, ale byl bych rád, kdyby se to už neopakovalo.“

„Jistě.“

Najednou se mi rozjasnilo a já věděl, co mám udělat. Co někomu velmi dlužím!

Crrrrrrrr. „Ano, už běžím...“, ozval se ženský hlas. Crrrrrrrr. Dveře se otevřely. „Dobrý den, paní Černá.“ „Dobrý den, kdo jste?“, zeptala se nejistě. „Vy už si mě asi nepamatujete, ale já jsem Petr Novák a omlouvám se za své tehdejší chování.“ „Péto tak ty jsi na mě nezapomněl!“ Začaly se jí lesknout oči. „Prosím, neplačte nebo budu taky, paní učitelko.“

Pak jsme si spolu dlouho povídali, jak jsme každý vnímali moji dobu na základce. Tyto dojemné chvíle byly ty nejkrásnější, co jsem kdy zažil, protože jsem si s úlevou uvědomil, že chybami se člověk učí celý život a nikdy není pozdě svůj omyl napravit.

Chybami se člověk učí

Anna Okonská, 9. B

Chci poznat tenhle svět od sklepa po střechu, času je málo, a tak lapám po dechu a deru se životem a má touha nekončí.

Nohu na plyn a rychlostí s větrem válčíme o místo první. Všechny předpisy a zákony zahazuji na stranu, přesto doufám, že se k cíli dostanu - včas. Ještě přidej a neatálej. Že je to adrenalin, jak se ti život náhle přemítá před očima. Tak na chvíli zahodím i ten pud sebezáchovy, protože s ním se zázraky nedějí.

Jed' rychleji! Zajímavé, jak najednou vše se mění v mlhu a ta světla jako jiskřičky naděje se ztrácí ve tmě. Asi jsi neměl pít tolik alkoholu, než jsi zasedl za volant svého stříbrného chevroletu. Měl jsi přemýšlet dříve. Sto na sto dvacet a všiml sis, že ta značka před pár vteřinami ukazovala padesát?

Již není čas na cestu zpět. Jak rád bys ovládal stroj času. Nezapomeň, už nejsi pánem svého těla, jsi pouze slouha Pána Alkoholu. Tvé reflexy to včas nezvládnou. „Vidíš ten strom před sebou?“ říká podvědomí hlasem podbarveným ironickým smíchem.

„Možná ještě stihnu se mu vyhnout,“ říkám si s marnivou nadějí, ale dříve než dokážu zaostřit, moje vozidlo naráží do toho majestátně rozkvétajícího stromu, symbolu života, ne posledního vzdechu.

„Ted' už máš dost?“ zní jeho vítězoslavný hlas. On se mi snad vysmívá. Jak démon alkohol dokáže ovlivnit jednoduché vnímání a já jsem pouze v jeho náručí loutkou na hraní. Tuto hru nechci ukončit. Když nebudu vítězem, nebude i on. Když zemřu, zemře i on.

Najednou mi zlo s nesnesitelným pískáním zašeptá do uší: „To je tvůj konec.“ Přední sklo se tříští, jednotlivé části úlomku auta se mi zarývají bezostyšně do kůže a těla. Agonie bolesti projíždí mým tělem jako blesk při letní bouři, ale jsem živ.

Ale osud je pánem nad děním. On je ten, kdo vyřkne ortel života a smrti nad námi: „Nechám tě žít, ale svou chybu si uvědom a ponauč se s ní. Nemysli si, že tě nechám jen tak jít, poneseš si svoji vinu jako kříž, jako břemeno ostudy. Za to, že jsi nemyslel, musíš nést následky. To je můj ortel nad tebou. Ber - nic jiného ti nezbývá.“

Zvuk sirén z dále se přibližuje, zní disonantně v souladu s tím přehnaně hlasitým pípáním v místnosti. Jsem v nemocnici. Oči ztrácí svou vizi a zavírají se, všechno pohltí temnota a po chvíli, stejně dlouhé jako věčnost, je slyšet jen pípání nemocničních přístrojů.

Co se u nás událo

Krajské kolo v recitaci

Tréma ale udělala své a básničku jsem říkal dost rychle, někdy jsem se zasekl a na konci to nebylo pěkné. Porota měla těžký úkol, vybrat ty nejlepší. Já jsem se neumístil na žádném místě, ale aspoň jsem dostal diplom a dobrotu. Cesta domů byla pěkná a už bez zdržení. Těšil jsem se na brášky a na odpočinek. Taký na rodiče, kteří mě hezky přivítali.

Tato soutěž pro mě byla velká zkušenost a zážitek. A to proto, že jsem se poprvé zúčastnil tak velkého recitačního klání. Věřím, že se můj výkon do příště zlepší, už totiž budu vědět, na co se mám připravit.

Jednoho březnového rána jsem se vzbudil plný očekávání, ale i obav. Čekalo mě krajské recitační kolo v Třinci. Po celý den mě doprovázela paní učitelka Hana Kabátová. Na soutěž jsme cestovali nejprve vlakem do Frýdku - Místku, ale pak se nám to zkomplikovalo, protože autobus měl poruchu a hodinu a půl meškal. Už jsme měli strach, že přijedeme na soutěž pozdě. Naštěstí všechno dobře dopadlo a přijeli jsme včas.

Při cestě na recitační soutěž mě hrozně zajímalo, jaké to tam bude. Myslel jsem si, že vejeme do velké místnosti, kde bude hodně soutěžících, ale když jsme do místnosti přišli, tak tam bylo ještě mnohem víc lidí, než jsem si představoval. Bylo nás kolem padesáti soutěžících. Když jsme začali, moje tréma se postupně zvětšovala. Když přišla řada na mě, zhluboka jsem se nadechl a začal jsem recitovat.

František Duda, 5. C

Musela jsem opustit svůj domov

pozn. redakce: text prošel minimální úpravou pro zachování autenticity

Válka začala 05:00 konec zimy.

Já spala a musela jít do školy. Škola začínala v 08:00, vstávala já v 6:30. Najednou já slyším venku, jak něco vybuchlo a už nespala. Moje rodiče začali rychle hledat papíry, ve stejný čas pustili noviny. Pak ještě přišla moje kámoška z rodiči. My byli ve sklepě asi 2 týdny. Jednou my šli domu ke mně, něco uvařili, nějaké jídlo a pak, když byl večer, tak musely jít do sklepa. Moje mamka s taťkou byli v bytě, my šli s kámoškou a s její mamkou a zase něco vybuchlo, ale to už bylo hodně blízko a nebe bylo červené, mamka a taťka pak přišli. Sklep byl vedle našeho doma.

Najednou všechno bylo tak špatně a my museli odjet k babičce, tam bylo líp, ale i tam něco furt bylo. Pak my domluvily, že pojedeme bez taťky, že pojedeme jenom my. Zapomněla říct, že musela jet kámoška moje, s kterou my byli ve sklepě, ona jmenuje Saša a musely jet do Bulharska. Ale mámy kamoška napsala, že mohly jet do Česka.

My jeli s mojí mamkou vlakem do Lvova a hodně dlouho nemohly najít místo. Když my přijeli do Lvova, šli ven na půl hodiny, protože my čekaly na muže, který nás musel vzít. Já jsem v Česku a ještě nechodila do školy, ještě vůbec neuměla češtinu, takže rozhodla učit češtinu, ať naučím něco. Učím na škole TGM a přišla tam. Pro mě bylo divné, že tady je všechno jiné, že jsou zakázány mobily a mají nějaká pravidla pro žáky. A já učila abecedu a ještě čísla, ale neumím furt abecedu, ale znám písmena. Skoro 3 roky už v Česku a umím psát, číst a mluvit česky.

Кристина Лацуба / Kristina Latsyba, 5. C

„Na nikoho, kdo za naši dnešní svobodu tak či onak zaplatil, by nemělo být zapomenuto.“

Václav Havel

Loučení se školou

Jonáš Kozelek, 5. C

Odchází na osmileté gymnázium.

Nashle, třída

Ahoj! Já jsem Jonáš ze třídy 5.C. Tento rok se s touto třídou rozloučím a přeju na gymnázium Cihelní ve Frýdku-Místku. Nejvíce se těším na dějepis, chemii a fyziku, ale nejvíc prý záleží na učitelích. Počkat, já zapomněl! Na gymplu žádní učitelé nejsou! Jsou tam místo nich profesori. Na svou třídu ze ZŠ nikdy nezapomenu. Prožil jsem s ní spoustu nádherných okamžiků, na které budu ještě dlouho vzpomínat.

Přejeme vám...

Milí hoši, milá Eli, za celou školu; vedení, učitele i spolužáky Vám přejeme na nové cestě mnoho úspěchů, bezvadné kamarády, nové výzvy a splněná přání. Ať vás všude doprovází Vaše kurážná mysl!

Adam Matýsek, 5. C

Ahoj, jmenuji se Adam Matýsek a chodím do 5.C. Do šesté třídy už ale nenastoupím, protože budu přecházet do jiné školy kvůli fotbalu. Na nový školní rok se hodně těším, ale bude mi líto, že už se nebudu tak často potkávat se svými spolužáky. Ale věřím, že si na nové škole najdu další kamarády. Budu vzpomínat na super třídu, se kterou jsem zažil hodně legrace, dobré učitelé a na týmy kamarádů, se kterými jsem reprezentoval školu v různých sportech. Budu na tuto školu vzpomínat rád a nikdy na ní nezapomenu. Tak ahoj TGM.

Goodbye
&
GoodLuck

obr.: Marie Bukvová, 5. C

Parkour

oči
Lukáše
Vaněka

Ahoj já jsem Lukáš, mám 11 let a chtěl bych ti říct, co je to parkour a jak jsem se k tomu sportu vůbec dostal.

Parkour neboli i'art du déplacement je druh sportu francouzského původu, jehož zakladatelem je David Belle. V parkouru je základem dostat se z jednoho bodu do druhého: například jak kdybych chtěl skočit z jedné zídky na druhou přeskokem co nejefektivněji, s co nejmenší spotřebou energie, hezky a účinně za použití vlastního těla, a to s prostřednictvím výšky, výskoku přeskoku a salty.

No a teď něco o mně, jak jsem slíbil. Už od svých 5 let mě hrozně bavilo skákat na trampolíně, dívat se na parkour youtubery a v 6 letech jsem už udělal salto dozadu a dopředu na nohy na trampolíně. A do toho jsem dělal ještě fotbal. V 7 letech v roce 2020 jsem byl na freemove campu a tam muselo padnout rozhodnutí: fotbal nebo parkour? Naštěstí jsem si vybral parkour a skáču ho. No a takhle vypadám.

Lukáš Vaněk, 5. C

Rozhovor s tenisovým hráčem Damianem Dezortem z 5. C

Jak dlouho hraješ tenis?

Tenis hraji od tří let.

Kdo tě k tenisu přivedl?

K tenisu mě přivedl táta, který byl profesionální tenista a teď je tenisový trenér.

Jak často a kde trénuješ?

Hraji skoro každý den, někdy i dvakrát denně. Mám tenisové a kondiční tréninky v Toptennis klubu ve Frýdlantu nad Ostravicí, který vede můj táta. Někdy jezdím na tréninky i do dalších měst, abych hrál i s jinými hráči. Za tátou na tréninky jezdí hráči ze zahraničí, tak mívám tréninky i s nimi.

Jak se ti tuto sezónu v tenise daří?

Řekl bych, že celkem dobře. V Moravskoslezském kraji jsem teď ve svém ročníku první, v celé ČR jsem šestnáctý. Ale určitě mám co zlepšovat.

Jaký je tvůj největší úspěch?

Zatím je mým největším úspěchem postup na mistrovství České republiky.

Kdo je tvůj tenisový vzor?

Mým tenisovým vzorem je Rafael Nadal. Byl jsem se už podívat v jeho tenisové akademii. Je to obrovský areál, kde je strašně moc kurtů. Bylo tam velké horko, ale mají tam dobré studené smoothie.

Hraješ raději venku nebo v hale?

Raději hraji venku, ale v hale na tvrdém povrchu asi hraji lépe, protože na tvrdých kurtech můžu hrát rychleji. Už se těším, až začnu jezdit na turnaje, které se hrají venku na betonových kurtech.

Jaký úder ti jde nejlépe?

Nejlépe mi jde forehand.

S jakou raketou hraješ?

Mám raketu Yonex Vcore. Zkoušel jsem jich víc, ale s touto se mi teď hraje nejlépe.

Hraješ raději dvouhry nebo čtyřhry?

A máš stálého deblového partáka?

Jak kdy. Singl je více akční a těžší a musím se na hru hodně soustředit. Když vyhrávám, tak mě to baví hodně. Debl je pohodovější, protože hrajeme ve dvou a rozdělujeme si práci a bývá u toho větší zábava. Mám tři kamarády, se kterými se různě domlouvám na čtyřhru, podle toho, na který turnaj jedeme oba.

Jaké jsou teď tvoje plány?

Letos bych chtěl začít jezdit na mezinárodní turnaje mladších žáků.

Co chceš v budoucnu vyhrát?

Chci vyhrát Australian Open.

Jaký je tvůj tenisový sen?

Chci být 1. na světě.

obr.: Marie Bukvová, 5. C

LeBron James

LeBron James se narodil 30. prosince 1984 (40 let)
ve městě AKRONU - ve státě OHIO v USA.

Od roku 2003 Je profesionálním americkým basketbalistou,
který působí v týmu Los Angeles Lakers v Národní
basketbalové asociaci (NBA). Hraje na pozici SF -
small forward
(malé křídlo), ale nebojí se hrát ani PG - point guard
(hlavní rozehrávač).

Přezdívka LeBrona Jamse: King James

LeBron James hrál ve 4 filmech:

r. 2023, SHOOTING STAR

r. 2021, SPACE JAM NOVÝ ZAČÁTEK

r. 2018, YETI LEDOVÉ DOBRODRUŽSTVÍ

r. 2015, VYKOLEJENÁ

Získal ocenění:

- 4× nejužitečnější hráč NBA: 2009, 2010, 2012, 2013
- nováček roku NBA: 2004
- NBA Scoring Champion: 2008
- 3× nejužitečnější hráč zápasu NBA All-Star: 2006, 2008, 2018
- 8× hráč zápasu NBA All-Star: 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012
- 6× tým All-NBA:
 - o First Team: 2006, 2008, 2009, 2010
 - o Second Team: 2005, 2007
- 2× NBA All-Defensive:
 - o First Team: 2009, 2010
- NBA All-Rookie First Team: 2004
- Bronzová medaile s týmem USA, Letní olympijské hry 2004
- Bronzová medaile s týmem USA, Mistrovství světa v basketbalu mužů 2006
- Zlatá medaile s týmem USA, Mistrovství Ameriky v basketbalu mužů 2007
- Zlatá medaile s týmem USA, Letní olympijské hry 2008

2024

ICE HOCKEY
WORLD
CHAMPIONSHIP
CZECHIA
Prague - Ostrava

MS V HOKEJI IIHF 2024

- Letošní MS se hrálo v Praze a Ostravě.
- První hráč, který dal gól na MS, byl hráč ze Švýcarska - Andrighetto a poslední gól vstřelil Čech David Kampf ve finále, kde jsme hráli o zlatou medaili se Švýcarskem.
- První sestava Česka – Lukáš Dostál, Radko Gudas, Jan Rutta, David Pastňák, Pavel Zacha a Martin Nečas.
- Mistry světa se stala Česká republika. 😊

ZAJÍMAVOSTI

- Za pivo byste nedali méně než 110 Kč.
- Platit se dalo pouze platební kartou.
- Útraty fanoušků během celého mistrovství světa dosáhly až 2, 3 miliardy Kč.

Medaile o hmotnosti 250 gramů s broušeným sklem vyrobilo studio Kolektiv Ateliers v Novém Boru. Celková návštěvnost činila 797 727 diváků, tím byl překonán předchozí rekord z MS v roce 2015. Průměrná návštěvnost na jedno utkání byla také rekordních a to 12 464 diváků. Další mistrovství světa bude probíhat ve Švédsku a v Dánsku.

NEJVĚTŠÍ HVĚZDY TURNAJE

- Lukáš Dostál (ČR)
- Roman Josi (Švýcarsko)
- Kevin Fiala (Švýcarsko)
- Dylan Cozens (Kanada)
- Erik Karlsson (Švédsko)

NEJUŽITEČNĚJŠÍ HRÁČ

- Kevin Fiala (Švýcarsko)

NEJLEPŠÍ BRANKÁŘ

- Lukáš Dostál (ČR)

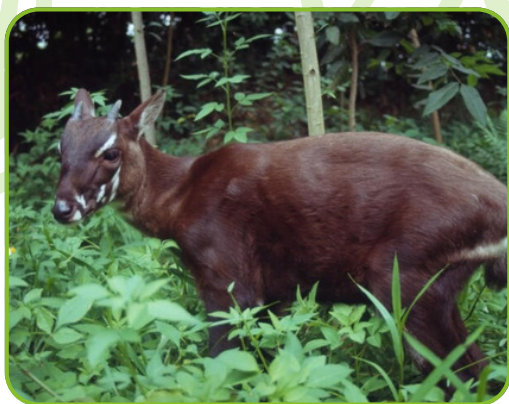
Adam Němec, Matyáš Zagrapan, 5. C

Zvířata, o kterých jste možná ani neslyšeli

Pes hřivnatý (*Chrysocyon brachyurus*) je největší psovité šelma Jižní Ameriky známá svým rudohnědým zbarvením, dlouhýma nohama a černou hřívou. Tento samotářský všežravec obývá pampy a savany Brazílie, Paraguaye, Argentiny, Bolívie a Peru. Jeho jídelníček zahrnuje malé savce, ptáky, ovoce a zeleninu soblíbeným vlčím jablkem. Ohrožuje ho ztráta přirozeného prostředí, pytláctví a nemoci od domácích psů. Ochrana tohoto druhu je klíčová pro zachování biodiverzity jihoamerických ekosystémů.

Outloň (*Nycticebus*) je fascinující noční primát z jihovýchodní Asie známý svým pomalým pohybem a velkýma kulatýma očima. Tento stromový tvor je skvělým lezcem díky specializovaným rukám a nohám. Outloňové jsou jedni z mála jedovatých savců, využívají jedový sekret na pažích pro obranu. Jsou ohroženi ztrátou přirozeného prostředí a ilegálním obchodem, což vyžaduje zvýšené úsilí o jejich ochranu. Tyto noční tvory můžete potkat v tropických a subtropických lesích, kde hledají potravu jako hmyz, ovoce a mízu stromů.

Saola (*Pseudoryx nghetinhensis*), znám také jako "asijský jednorozec," je jedním z nejvzácnějších savců na světě, objeveným teprve v roce 1992 v Annamitských horách na hranici mezi Laosem a Vietnamem. Tento středně velký savec, který váží kolem 80 až 100 kg a má dva dlouhé, rovné rohy, obývá husté horské lesy a živí se listy, bylinami a ovocem. Saola je kriticky ohrožen kvůli ztrátě přirozeného prostředí, pytláctví a nastroženým pastím. Snahy o jeho ochranu zahrnují vytvoření chráněných území jako je přírodní rezervace Saola v Laosu. Saola je symbolem biologické rozmanitosti a zdůrazňuje význam ochrany přírodního prostředí pro přežití vzácných druhů.

Axolotl (*Ambystoma mexicanum*) je jedinečný vodní obojživelník pocházející z jezer Xochimilco a Chalco v Mexiku. Tento tvor zůstává v larválním stádiu po celý život, což se nazývá neotenie, a je známý svou schopností regenerovat končetiny, ocas a dokonce i části mozku. Axolotlové jsou noční živočichové, kteří se živí drobnými vodními organismy. Jsou kriticky ohroženi ztrátou přirozeného prostředí a znečištěním vody, což vyžaduje ochranné programy a chov v zajetí. Axolotlové jsou také populární akvariální mazlíčci díky svému fascinujícímu vzhledu.

Zábava bez mobilu

Vaše jediná zábava je hraní na mobilu nebo na play-stationu? Bez elektřiny jste ztracení?

Po přečtení tohoto článku se vám možná otevře nový svět. Svět deskových her. Myslíte si, že neexistují jiné deskovky než Člověče, nezlob se a Dostihy a sázky? Pokusím se vám ukázat hry, které by vás mohly bavit víc než ty na mobilu. Nebylo vůbec jednoduché vybrat z tolika skvělých her jen pár, a tak jsem vybral hry podle obtížnosti

1. Karak

HRY PRO ZAČATEČNÍKY

V deskové hře Karak si zahrajete na hrdinu a budete prozkoumávat podzemí, bojovat s příšerami, ze kterých získáváte zbraně, kouzla a spoustu dalších věcí, které vám pomohou s hledáním pokladů a zabitím hlavního záporáka - strašlivého draka. Každý hrdina má jiné schopnosti a je zábavné zkusit různé hrdiny.

Proč doporučuji Karak pro začátečníky? Abyste mohli hrát, tak nemusíte umět číst, nemusíte taktizovat, nemusíte moc přemýšlet. Jen si užíváte soupeření s kamarády, vylepšování postavy, likvidování monster a drobné škádlení soupeřů.

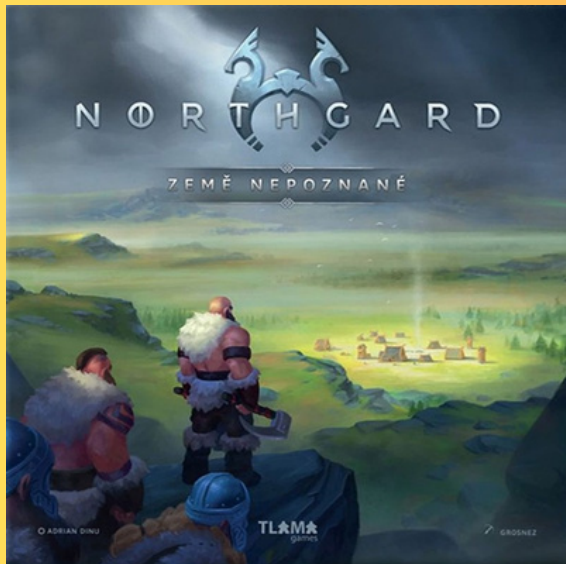
Hra pro 2 až 5 hráčů, doba hraní: 30 až 60 minut.

Hrál jsem ho i se svým šestiletým bráchou.

HRY PRO POKROČILÉ

2. Northgard-země nepoznané

Tato hra má svou videoherní předlohu. Vtáhne vás do vikingských válek, musíte takticky rozšiřovat území, najímat jednotky a platit daně. Čemu se nevyhnete, jsou boje proti ostatním hráčům nebo s monstry. Na začátku hry si každý hráč zvolí svůj klan, podle stylu své hry. Pro útočníka se hodí Vlčí klan, pro obránce Medvědí, pro průzkum Havraní a pro budovatele Havraní. A pokud chcete spoluhráčům škodit, vezmete si klan Zmijí. Úkolem hry je obsadit tři území s postavenou stavbou nebo získat nejvíce slávy. Zatímco v Karaku hrajete převážně všichni proti drakovi, tady je to všichni proti všem.

Proč doporučuji pro pokročilé hráče? Musíte taktizovat, hlídat si zdroje a musíte přemýšlet nad každým tahem.

Hra pro 2-5 hráčů, doba hraní: 60-90 minut. Hraji ho se svými desetiletými kamarády.

3. Gloomhaven

HRY PRO OPRAVDOVÉ HRÁČE

V této obrovské kooperativní deskové hře vyrazíte na dlouhé dobrodružství, během kterého budete objevovat svět Gloomhavenu, „levelovat“ a vybavovat své postavy, bojovat se zlem a hlavně spolupracovat se svými spoluhráči na odhalení příběhu.

Proč doporučuji opravdovým hráčům? Hra je náročná na spolupráci, musíte plánovat dopředu, musíte taktizovat a skládat si dobrý balíček karet.

Hra pro 1-4 hráče, doba hraní: měsíce.

Hrál jsem ho od osmi let, ale jen s tatškou, který mi pomáhal.

4. Nemesis

V deskové hře Nemesis se probudíte z hibernace na vesmírné lodi s tím, že nevíte, kam letíte, jestli je loď v pořádku ani to, že je loď plná vetřelců. S kamarády musíte zkontrolovat motory, nastavit kurs lodi a přežít. V cestě vám brání mnoho věcí, loď je plná požárů, vetřelců, spousta místností nefunguje a tví kamarádi mohou být zrádci.

Proč doporučuji opravdovým hráčům? Nikomu nemůžete věřit, kamarád vám celou dobu pomáhá a poté vás zavře do místnosti s vetřelcem, protože to má na kartičce úkolů. Nesmíte podcenit žádný oheň, musíte plnit úkoly a starat se o to, aby loď nevybuchla. Každý hluk může přivolat vetřelce. Hra má skvělou atmosféru.

Hra pro 1-5 hráčů, doba hraní: 90 minut. Hrál jsem ji už v deseti letech.

Rada na závěr?

At' už si vyberete jakoukoliv hru, důležité je mít vedle sebe prima partáka, se kterým vás bude bavit hrát!

Samuel Juřica, 4. B

Den D - operace Overlord

Den D nebo takzvaná operace **Overlord** byla provedena **6. 6. 1944** v Normandii ve Francii. Letos je tomu už 80 let, kdy se vylodili spojenci z Anglie, protože chtěli jednou pro vždy ukončit válku s Německem. Ztráty byly otřesné. Celkem padlo **25 000 - 39 000** vojáků i civilistů. Rozhodnutí provést invazi se vyvíjelo už v květnu 1943 ve Washingtonu. Hlavním velitelem spojeneckých expedičních sil byl **Dwight D. Eisenhower**.

Vyloďovací člun

Vylodění se účastnilo tisíce vojáků. Jakmile vyloďovací čluny otevřely rampu, německá kulometná hnízda začala střílet hlava nehlava do vojáků. Mnoho z nich bylo zastřeleno už v člunu. Státy, které se podílely na vylodění, byly: **USA., Velká Británie, Kanada, Československo, Francie, Austrálie atd.** Výsledek byl naštěstí kladný. Poté se spojenci dostali do zbytku Evropy a osvobodili i Plzeň, zbytek osvobodili Rusové.

Josef Šimonek, 5. C

Termín vylodění a místo bylo těžké utajit. V jižní části Anglie se soustřeďovaly statisíce vojáků. Pro německé špióny bylo jasné, že se chystá vylodění. Spojenci proto záměrně **dezinformovali** německou protistranu. Skutečné invazní síly se shromažďovaly v jihozápadní Anglii. Dokonce spojenci shodili v oblasti Calais tuny kovových proužků, aby zmátly německý radar.

Ale Den D nebylo jen vylodění. Ve Francii také seskočilo hodně výsadkářů. **Tři kluzáky Horsa** se dostaly skoro do vnitrozemí. Několik vojáků z kluzáku Horsa přeběhlo most přes řeku s úmyslem obsadit Gondreého kavárnu a ostatní budovy (město Bénouville).

Každý rok se na plážích severní Francie shromažďují váleční veteráni nebo lidé s válečnými stroji např. M4 Sherman, aby si připomněli oběti Dnu D.

Hromadný hřbitov

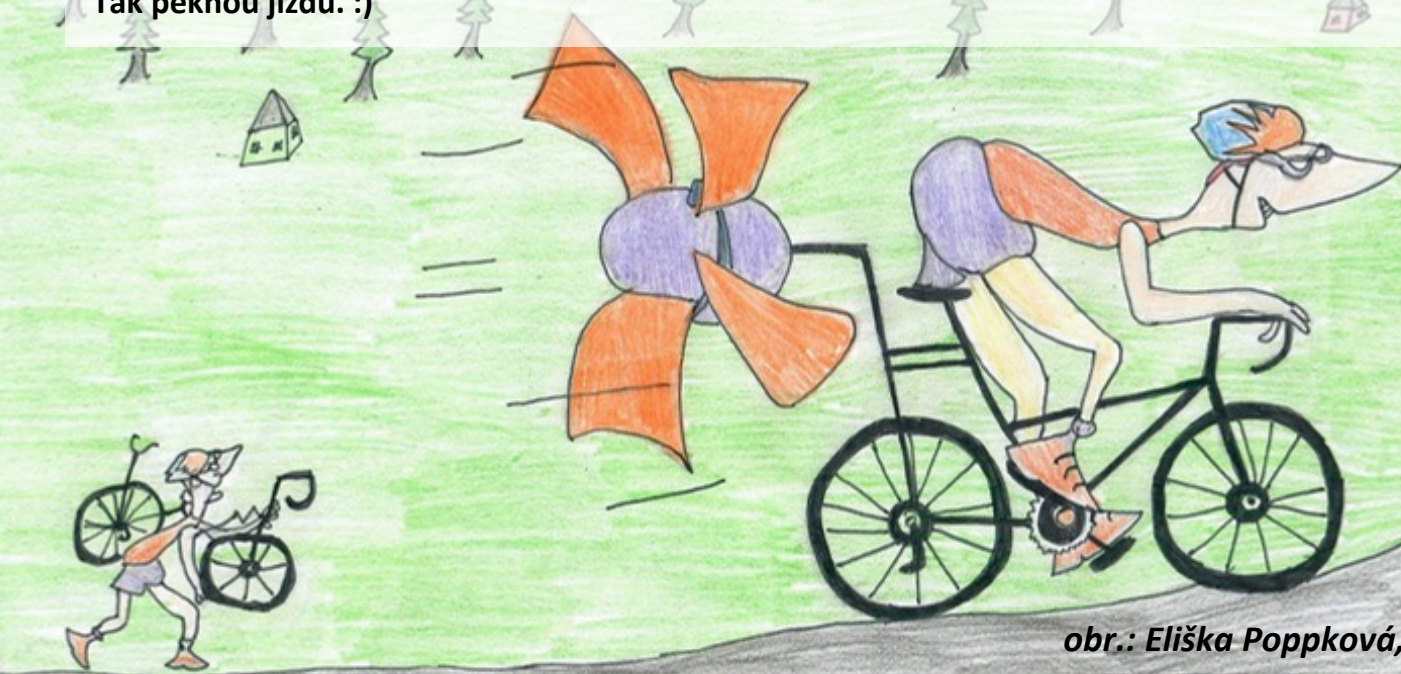
Pro nadšence vojenské historie se každý rok organizují **poznávací zájezdy** do míst vylodění a mnoha muzeí, které se v této oblasti nacházejí.

Hurá na kolo

Máte kolo? A mohli bychom ho vidět? Pokud jste odpověděli alespoň na jednu otázku kladně, doufáme, že vám neleží jen tak ve sklepě a že ho budete o prázdninách používat.

Připravili jsme pro vás dvě trasy, které máme vyzkoušené a které si můžete zajet i vy.

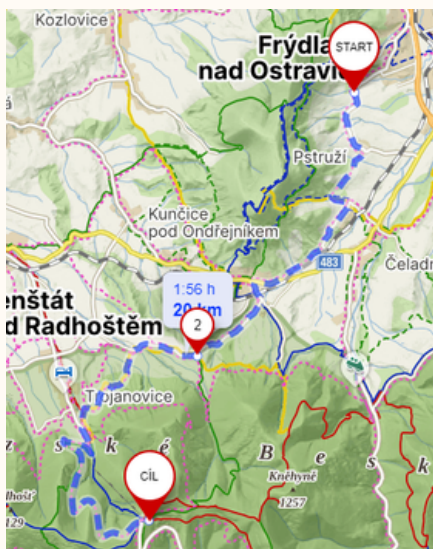
Tak pěknou jízdu. :)

obr.: Eliška Popková, 5. C

Cyklo trasa Frýdlant n. O. - Pustevny

Cesta od nás na Pustevny není moc dlouhá, trvá s přestávkami cca 2 hod, asi 20 km. Doporučujeme navštívit restauraci Maralák, která nabízí mimo jiné velkou pochoutku, a tou jsou bramboráky (placky) na mnoho způsobů. Trasa na Pustevny má slušné převýšení, a to přes 660 m, ale za krásu Pusteven to stojí.

Cyklo trasa Frýdlant n. O. – Šance

Cesta od nás k vodní nádrži Šance trvá asi 2 hod a je dlouhá 22 km. Vydáme se na Čeladnou, přes Podolánky a lesními cestami až k Šanci. K občerstvení je několik možností na Čeladné.

Alan Esterka, Štěpán Kujevský, 5. C

ČERVEN 2024

TAMTAM

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ TGM VE FRÝDLANTU NAD OSTRAVICÍ